

princesa Placidia cantada pel nostre Guimerà, o com si Hel·lena hagués sigut aimada per Tirant lo Blanc abans d'ésser-ho pel company de Mefistòfil.

Jo no us demanaré, certament, que per una supersticiosa idolatria envers la parla pròpia deixeu de conquerir, com una presa de guerra noble, l'idioma dels altres. No oblideu que la possessió de cada idioma és una arma nova qui allarga i fa més forta la mà. El qui no té més que l'idioma nadiu per a lluitar amb la vida, va pel món a defensar-se amb la sola mà, que forma part del nostre cos i té, si voleu, la noblesa de les benediccions, la cordialitat amical de les encaixades, la fervor de les carícies, i la destresa, literalment la destresa, de les creacions d'art i els desdoblaments espirituals de l'escriptura; però no té la intensificació creadora i defensiva de l'instrument, de l'eina, de l'arma.

No em proposava avui altra cosa que endreçar-vos una coral escomesa a l'ombra matronal d'aqueixa personificació venerada; però voldria acabar amb mes paraules de confort en aquesta hora de recels i angúnies. Avui celebrem la festa del vincle més poderós de la catalanitat; la festa de lo que ens ajunta, el momentani oblit de tot el que pugui separar-nos. Jo us demano, ciutadans, de tots els braços, amics i adversaris, que quan les incidències de la lluita us portin a traspassar la noblesa dels medis amb que us combatheu, la recordança d'aquest parentiu us penetri com un ennobliment. No us demano que deixeu les vostres lluites, ja que d'elles es forma la grandesa mateixa de la ciutat com en un estadi; us demano que per la gràcia de les festes pacífiques i fraternals, com la d'avui, doneu a les lluites el sentit de la grandesa, la percepció de la transcendència històrica de cada un dels nostres gestes i cada una de les nostres paraules.

GABRIEL ALOMAR.

LA DIADA DE LA LLENGUA CATALANA ARREU DE CATALUNYA

S'ha celebrat la Diada de la Llengua Catalana a Reus, a Juneda, a Arenys de Mar, a Berga, a Terrassa, a Figueres, a Mollerussa, i altres poblacions de Catalunya amb diversos actes d'afirmació nacionalista i d'amor a la parla catalana, havent estat molt aplaudits tots els oradors i poetes que hi han pres part.

A Vilafranca del Penedès, havent-se hagut de suspendre per circumstàncies especials la festa projectada en honor de la nostra llengua, ha estat repartit profusament un manifest de la Delegació Permanent de «Nostra Parla» a la susdita Ciutat encoratjant el poble vilafranquí a emplear la llengua catalana en quantes coses les lleis no ho privin expressament i a honorar-la en tots els actes de la nostra vida.